

OVERZICHT PERSARTIKELEN MUSICA DIVINA 2025

1. Klassiek Centraal, 27 juni 2025: Mathias Coppens nieuwe directeur Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen
2. NNieuws, 27 juni 2025: Mathias Coppens nieuwe directeur Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen
3. Radioreflex, 27 juni 2025: Mathias Coppens nieuwe directeur Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen
4. GVA, 3 juli 2025: Pianist-componist Mathias Coppens nieuwe festivaldirecteur
5. Nieuwsblad, 3 juli 2025: Pianist-componist Mathias Coppens nieuwe festivaldirecteur
6. Het Laatste Nieuws, 4 juli 2025: Mathias Coppens aan het roer van Festival van Vlaanderen/Kempen
7. HLN, 19 augustus 2025: Musica Divina brengt tentoonstelling en hemelse muziek naar de Kempen
8. De Toonbank, 31 augustus 2025: De kunst van het dragen
9. De Toonbank, 8 september 2025: Stemmen die terugkeren
10. GVA, 12 september 2025: Cultuurtips – Musica Divina brengt muziek naar abdijen
11. De Toonbank, 14 september 2025: FLOS met Ensemble Gamut! Een multizintuigelijke reflectie!
12. Klassiek Centraal, 15 september 2025: Musica Divina gaat van start
13. Klara, 15 september 2025: Erik Van Nevel en Currende bij Klara
14. Klara, 18 september 2025: Sofie Vanden Eynde bij Klara – de kunst van het dragen
15. De Toonbank, 22 september 2025: Age of Passion
16. NNieuws, 4 oktober 2025: Festival van Vlaanderen schittert in Sint-Waldetrudiskerk Herentals

Mathias Coppens nieuwe directeur Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen

27 juni, 2025

Mathias Coppens: een portret

Met de aanstelling van Mathias Coppens (°1988) als nieuwe algemeen en artistiek directeur van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen, kiest het festival bewust voor een persoonlijkheid die creativiteit, innovatie en artistieke visie belichaamt. De muzikale loopbaan van Coppens — zowel als componist, uitvoerder én cultureel ondernemer — getuigt van een breed georiënteerde kijk op de podiumkunsten en van een sterke verankering in de hedendaagse muziekpraktijk.

Componist van contrasten en cross-overs

Mathias Coppens is in de eerste plaats een Belgische componist en pianist, actief in een breed scala aan genres, van hedendaags klassiek tot muziektheater en multidisciplinaire projecten. Zijn werk balanceert vaak tussen experimentele klanktaal en emotionele toegankelijkheid, tussen avant-garde en intimiteit. Hij schrijft muziek die het publiek uitdaagt, maar tegelijk aanspreekt en raakt.

Coppens' composities werden uitgevoerd door toonaangevende ensembles zoals:

- Brussels Philharmonic
- Symfonieorkest Vlaanderen
- Asko|Schönberg (Nederland)
- I SOLISTI
- BL!NDMAN

Zijn muziek klinkt niet enkel in concertzalen maar ook op de dansvloer van internationale gezelschappen zoals:

- Birmingham Royal Ballet
- English National Ballet

Deze brede inzetbaarheid toont zijn talent om klank te koppelen aan beweging, ruimte en verbeelding.

Muziektheater en technologische innovatie

Een sterk voorbeeld van zijn interdisciplinaire aanpak is *Faust*, een muziektheaterproject dat hij realiseerde in samenwerking met Arsenaal/Lazarus, DE

MAAN en deCompagnie. Het project combineert tekst, muziek en beeld in een hedendaagse herinterpretatie van Goethes klassieker en werd positief onthaald tijdens een tournee door Vlaanderen.

Een ander innovatief werk is *Minerals*, een interactieve voorstelling voor BRYGGEN Bruges Strings en deSingel, waarbij technologie en klank in dialoog treden met het publiek. Coppens denkt als componist niet enkel aan partituren, maar ook aan de ervaring van muziek in ruimte en tijd.

Artistieke visie: componist als bruggenbouwer

Mathias Coppens is geen componist die zich terugtrekt in de ivoren toren van de partituur. Integendeel: hij ziet zijn rol nadrukkelijk als bruggenbouwer tussen gemeenschappen, disciplines en generaties. Die visie brengt hij al jaren in de praktijk als mede-oprichter en co-artistiek leider van *deCompagnie* — een collectief dat vernieuwende producties brengt op het snijvlak van muziek, theater en technologie.

Daarnaast doceert hij compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen, waar hij jonge makers begeleidt in hun zoektocht naar een eigen artistieke taal.

Van maker naar programmator

De overstap van componist en uitvoerder naar festivaldirecteur is in zekere zin logisch, gezien zijn brede visie op het muzikale veld. Coppens wil — zo stelt hij zelf — vanuit zijn perspectief als componist “de dialoog aangaan met iedereen die dit verhaal mogelijk maakt”, wat wijst op een open en participatieve benadering van artistiek leiderschap.

Hij krijgt de opdracht om het werk van zijn voorganger Jelle Dierickx — die sinds 2011 het festival leidde en het uitbouwde tot een toonaangevend cultureel platform in Mechelen en de Kempen — verder te zetten én te vernieuwen. Daarbij wil hij onder meer inzetten op:

- lokale verankering
- kansen voor jong talent
- interdisciplinair werken
- maatschappelijke relevantie

Een beloftevolle toekomst

Volgens voorzitter Marc De Geyter is Coppens “in staat het DNA van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen verder gestalte te geven”: betekenisvol, kwalitatief en gelaagd. Het is duidelijk dat het bestuur gelooft in zijn artistieke integriteit, organisatievermogen en inspirerend leiderschap.

Met zijn aanstelling kiest het festival voor verjonging én verdieping, voor een artistiek leider die de wereld van componisten, uitvoerders en programmeurs verenigt in één persoon. Daarmee sluit de organisatie aan bij een bredere trend in het culturele landschap waarin makers steeds vaker ook de regie nemen over de context waarin hun werk gepresenteerd wordt.

Besluit

Mathias Coppens is een componist van de 21ste eeuw: nieuwsgierig, verbindend, multidisciplinair. Zijn benoeming als artistiek en algemeen directeur van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen betekent niet alleen een nieuwe fase voor het festival zelf, maar ook een krachtige herbevestiging van het belang van artistieke inhoud in cultureel leiderschap.

Hij treedt op 1 september 2025 aan en wordt daarmee de eerste componist in België die aan het hoofd komt te staan van een groot klassiek muziekfestival. Dat op zich is al historisch. De verwachtingen zijn hoog, maar zijn parcours laat vermoeden dat hij die zal kunnen inlossen — met klank, visie en verbeelding.

<https://klassiek-centraal.be/mathias-coppens-nieuwe-directeur-festival-van-vlaanderen-mechelen-kempen/>

NNIEUWS

Neteland Kempen Vlaanderen

Mathias Coppens nieuwe directeur Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen

27/06/2025 - 08:073 minuten

Gepost door Herman Gezelle

Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen stelt Mathias Coppens aan als nieuwe algemeen en artistiek directeur. Hij treedt vanaf 1 september 2025 in dienst en volgt Jelle Dierickx op, die benoemd is tot artistiek leider van het Duitse Musikkultur Rheinsberg.

Met Mathias Coppens haalt het festival een uitzonderlijk veelzijdige muzikale persoonlijkheid in huis. Coppens (°1988) is een Belgische pianist-componist die zich beweegt binnen een rijk spectrum van hedendaagse muziek, muziektheater en cross-overprojecten. Zijn werk werd uitgevoerd door gerenommeerde ensembles zoals het Brussels Philharmonic, Symfonieorkest Vlaanderen, Asko|Schönberg, I SOLISTI en Bl!ndman, en klonk al op internationale podia binnen de danswereld, zoals bij het Birmingham Royal Ballet en het English National Ballet.

Als componist is Coppens bekend om zijn experimentele maar toegankelijke stijl, die een balans zoekt tussen avant-garde, emotionele gelaagdheid en intimiteit. Zijn muziektheaterproject *Faust*, in samenwerking met Arsenaal/Lazarus, DE MAAN en deCompagnie, kende een succesvolle tournee in Vlaanderen. Innovatie en technologie spelen een grote rol in zijn werk, zoals blijkt uit *Minerals*, een interactieve voorstelling voor BRYGGEN Bruges Strings en deSingel.

Mathias Coppens: *'Het is een eer om in de voetsporen te treden van Jelle Dierickx en het vertrouwen te krijgen van de Raad van Bestuur om de festivals in Mechelen en de Kempen in de toekomst verder te mogen uitbouwen.*

Ik kijk uit om vanuit mijn perspectief als componist de dialoog aan te gaan met iedereen die dit verhaal mogelijk maakt. Op die manier ben ik ervan overtuigd de unieke identiteit van de festivals te behouden met daarnaast ook oog voor vernieuwing.'

Coppens is medeoprichter en co-artistiek leider van deCompagnie, waarmee hij grensverleggende producties realiseert, en docent compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen.

De Raad van Bestuur ziet in hem een inspirerende en toekomstgerichte opvolger van Jelle Dierickx, die sinds 2011 aan het hoofd van het festival stond.

Marc De Geyter, voorzitter Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen: *“Wij hebben alle vertrouwen dat Mathias Coppens in staat zal zijn het DNA van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen verder gestalte te geven, nl. een betekenisvolle, kwalitatieve en gelaagde programmering. De accenten die hij wil leggen op lokale verankering, kansen geven aan jonge talenten en bruggen bouwen tussen gemeenschappen en disciplines doen ons uitkijken naar het vervolg van het exemplarische parcours dat Jelle Dierickx gerealiseerd heeft de laatste 8 jaar”.*

Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen dankt Jelle Dierickx voor zijn jarenlange inzet en impactvolle leiding. Onder zijn bewind groeide het festival uit tot een toonaangevend cultureel platform in Mechelen en de Kempen, met aandacht voor vernieuwing, talentontwikkeling en maatschappelijke relevantie. De organisatie wenst Jelle veel succes in zijn nieuwe internationale rol en heet Mathias van harte welkom als nieuwe kracht in het team.'

<https://nnieuws.be/artikel/mathias-coppens-nieuwe-directeur-festival-van-vlaanderen-mechelenkempen>

RADIOREFLEX

Mathias Coppens wordt nieuwe directeur van Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen

27 juni 2025, 16:27

Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen heeft Mathias Coppens aangesteld als nieuwe algemeen en artistiek directeur. Hij volgt vanaf 1 september 2025 Jelle Dierickx op, die recent benoemd werd tot artistiek leider van Musikkultur Rheinsberg in Duitsland.

Coppens (°1988) is een Belgische pianist en componist die actief is in hedendaagse muziek, muziektheater en cross-overprojecten. Zijn werk werd al uitgevoerd door onder meer Brussels Philharmonic, Symfonieorkest Vlaanderen, Askō|Schönberg en B!ndman, en was te horen op internationale danspodia zoals het Birmingham Royal Ballet en het English National Ballet.

Als componist staat hij bekend om zijn experimentele, maar toegankelijke stijl, waarin hij streeft naar een balans tussen avant-garde, emotionele diepgang en intimiteit. Zijn project *Faust*, een samenwerking met onder meer Arsenaal/Lazarus en DE MAAN, kende een succesvolle tournee in Vlaanderen. Ook technologie en innovatie spelen een belangrijke rol in zijn werk, zoals in de interactieve voorstelling *Minerals*, gecreëerd voor BRYGGEN Bruges Strings en deSingel.

Coppens reageert enthousiast op zijn aanstelling: “Het is een eer om in de voetsporen te treden van Jelle Dierickx en het vertrouwen te krijgen van de Raad van Bestuur. Ik kijk ernaar uit om als componist de dialoog aan te gaan met iedereen die dit verhaal mogelijk maakt. Zo wil ik de unieke identiteit van het festival behouden, met ruimte voor vernieuwing.”

Mathias Coppens is medeoprichter en co-artistiek leider van deCompagnie en doceert compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen.

De Raad van Bestuur ziet in hem een toekomstgerichte opvolger van Jelle Dierickx, die sinds 2011 aan het hoofd stond van het festival. “Wij hebben alle vertrouwen dat Mathias het DNA van het festival verder gestalte zal geven,” zegt voorzitter Marc De Geyter. “Zijn focus op lokale verankering, jong talent en bruggen bouwen tussen gemeenschappen en disciplines stemt ons hoopvol voor de toekomst.”

De organisatie bedankt Jelle Dierickx voor zijn jarenlange inzet, waarmee hij het festival uitbouwde tot een toonaangevend platform met aandacht voor innovatie, talent en maatschappelijke relevantie. Mathias Coppens wordt van harte welkom geheten als nieuwe kracht binnen het team.

<https://www.radioreflex.be/2025/06/27/mathias-coppens-wordt-nieuwe-directeur-van-festival-van-vlaanderen-mechelen-kempen/>

Mathias Coppens aan de piano. Hij wordt de nieuwe directeur van Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen. © rr

Pianist-componist Mathias Coppens nieuwe festivaldirecteur: “Unieke identiteit behouden met ook oog voor vernieuwing”

Mechelen Pianist-componist Mathias Coppens treedt op 1 september in dienst als nieuwe directeur van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen. Hij volgt Jelle Dierickx op, die werd benoemd tot artistiek leider van het Duitse Musikkultur Rheinsberg.

3 juli 2025 om 13:02 door Sven Van Haezendonck

Met Mathias Coppens haalt het festival een uitzonderlijk veelzijdige muzikale persoonlijkheid in huis. Coppens is een Belgische pianist-componist die zich beweegt binnen een rijk spectrum van hedendaagse muziek, muziektheater en cross-overprojecten. Zijn werk werd uitgevoerd door gerenommeerde ensembles zoals het Brussels Philharmonic en Askol|Schönberg, en klonk al op internationale podia binnen de danswereld, zoals bij het Birmingham Royal Ballet en het English National Ballet.

Als componist is Coppens bekend om zijn experimentele, maar toegankelijke stijl, die een balans zoekt tussen avant-garde, emotionele gelaagdheid en intimiteit. “Het is een eer om in de voetsporen te treden van Jelle Dierickx en het vertrouwen te krijgen van de

raad van bestuur om de festivals in Mechelen en de Kempen in de toekomst verder te mogen uitbouwen”, zegt hij.

“Het is een eer om in de voetsporen te treden van Jelle Dierickx en het vertrouwen te krijgen van de raad van bestuur”; Mathias Coppens, Nieuwe festivaldirecteur

De nieuwe directeur kijkt er naar uit om vanuit zijn perspectief als componist de dialoog aan te gaan. “Op die manier ben ik ervan overtuigd de unieke identiteit van de festivals te behouden met daarnaast ook oog voor vernieuwing”, vertelt Mathias Coppens. Zo wil hij zich toeleggen op lokale verankering, kansen geven aan jonge talenten en bruggen bouwen tussen gemeenschappen en disciplines.

Alle vertrouwen

De raad van bestuur ziet in hem een inspirerende en toekomstgerichte opvolger van Jelle Dierickx, die sinds 2011 aan het hoofd stond van het festival. “Wij hebben alle vertrouwen dat Mathias Coppens in staat zal zijn het DNA van het festival verder gestalte te geven: een betekenisvolle, kwalitatieve en gelaagde programmering”, zegt festivalvoorzitter Marc De Geyter.

Mathias Coppens is ook medeoprichter en coartistiek leider van deCompagnie en docent compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen.

<https://www.gva.be/regio/antwerpen/rivierenland/mechelen/pianist-componist-mathias-coppens-nieuwe-festivaldirecteur-unieke-identiteit-behouden-met-ook-oog-voor-vernieuwing/75532977.html>

Mathias Coppens aan de piano. Hij wordt de nieuwe directeur van Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen. © rr

Pianist-componist Mathias Coppens nieuwe festivaldirecteur: “Unieke identiteit behouden met ook oog voor vernieuwing”

Mechelen

Pianist-componist Mathias Coppens treedt op 1 september in dienst als nieuwe directeur van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen. Hij volgt Jelle Dierickx op, die werd benoemd tot artistiek leider van het Duitse Musikkultur Rheinsberg.

3 juli 2025 om 13:03 door Sven Van Haezendonck

Met Mathias Coppens haalt het festival een uitzonderlijk veelzijdige muzikale persoonlijkheid in huis. Coppens is een Belgische pianist-componist die zich beweegt binnen een rijk spectrum van hedendaagse muziek, muziektheater en cross-overprojecten. Zijn werk werd uitgevoerd door gerenommeerde ensembles zoals het Brussels Philharmonic en Askō|Schönberg, en klonk al op internationale podia binnen de danswereld, zoals bij het Birmingham Royal Ballet en het English National Ballet.

Als componist is Coppens bekend om zijn experimentele, maar toegankelijke stijl, die een balans zoekt tussen avant-garde, emotionele gelaagdheid en intimiteit. “Het is een eer om in de voetsporen te treden van Jelle Dierickx en het vertrouwen te krijgen van de raad van bestuur om de festivals in Mechelen en de Kempen in de toekomst verder te mogen uitbouwen”, zegt hij.

“Het is een eer om in de voetsporen te treden van Jelle Dierickx en het vertrouwen te krijgen van de raad van bestuur”, Mathias Coppens, nieuwe festivaldirecteur

De nieuwe directeur kijkt er naar uit om vanuit zijn perspectief als componist de dialoog aan te gaan. “Op die manier ben ik ervan overtuigd de unieke identiteit van de festivals te behouden met daarnaast ook oog voor vernieuwing”, vertelt Mathias Coppens. Zo wil hij zich toeleggen op lokale verankering, kansen geven aan jonge talenten en bruggen bouwen tussen gemeenschappen en disciplines.

Alle vertrouwen

De raad van bestuur ziet in hem een inspirerende en toekomstgerichte opvolger van Jelle Dierickx, die sinds 2011 aan het hoofd stond van het festival. “Wij hebben alle vertrouwen dat Mathias Coppens in staat zal zijn het DNA van het festival verder gestalte te geven: een betekenisvolle, kwalitatieve en gelaagde programmering”, zegt festivalvoorzitter Marc De Geyter.

Mathias Coppens is ook medeoprichter en coartistiek leider van deCompagnie en docent compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen.

<https://www.nieuwsblad.be/regio/antwerpen/rivierenland/mechelen/pianist-componist-mathias-coppens-nieuwe-festivaldirecteur-unieke-identiteit-behouden-met-ook-oog-voor-vernieuwing/75541214.html>

Mathias Coppens volgt op 1 september Jelle Dierickx op als algemeen en artistiek directeur van Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen © Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen

Mathias Coppens aan het roer van Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen: “Een eer om dit verder uit te bouwen”

Mathias Coppens volgt op 1 september Jelle Dierickx op als algemeen en artistiek directeur van Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen.

Wannes Vansina 04-07-25, 17:00

Dierickx werd benoemd tot [artistiek leider van het Duitse Musikkultur Rheinsberg](#). Vandaar

dat de concertorganisator op zoek moest naar een opvolger. Dat wordt Mathias Coppens, niet te verwarren met de gelijknamige presentator. Hij is wel een Belgische pianist-componist die zich beweegt binnen een rijk spectrum van hedendaagse muziek, muziektheater en cross-overprojecten. Hij is daarnaast medeoprichter en co-artistiek leider van deCompagnie en docent aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen.

“Het is een eer om in de voetsporen te treden van Jelle Dierickx en het vertrouwen te krijgen van de Raad van Bestuur om de festivals in Mechelen en de Kempen in de toekomst verder te mogen uitbouwen. Ik kijk uit om vanuit mijn perspectief als componist de dialoog aan te gaan met iedereen die dit verhaal mogelijk maakt. Op die manier ben ik ervan overtuigd de unieke identiteit van de festivals te behouden met daarnaast ook oog voor vernieuwing”, zegt Coppens.

Marc De Geyter, voorzitter Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen, zegt alle vertrouwen te hebben dat Coppens in staat zal zijn het DNA van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen verder gestalte te geven. “De accenten die hij wil leggen op lokale verankering, kansen geven aan jonge talenten en bruggen bouwen tussen gemeenschappen en disciplines doen ons uitkijken naar het vervolg van het exemplarische parcours dat Jelle Dierickx gerealiseerd heeft de laatste 8 jaar.”

<https://www.hln.be/mechelen/mathias-coppens-aan-het-roer-van-festival-van-vlaanderen-mechelen-kempen-een-eer-om-dit-verder-uit-te-bouwen~a2a96856/?referrer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F>

HLN

Musica Divina brengt tentoonstelling en hemelse muziek naar de Kempen

Tussen 18 september en 4 oktober vindt de 13de editie van Musica Divina plaats. Verschillende ensembles laten hemelse muziek weerklinken in de abdijen van Tongerlo, Averbode en Postel. Voorafgaand aan de concertreeks opent in de Bibliotheek van Geel de tentoonstelling 'De negen werelden van Musica Divina in beeld' van kunstenaars Emilie Lauwers.

Wout Bammens 19-08-25, 14:50

Op de tentoonstelling ontdekt het publiek alle originele maquettes en installatie-elementen die de visuele identiteit van het festival de afgelopen jaren mee bepaalden.

Het festival zelf gaat op 18 september van start in de Abdij van Tongerlo, waar het Zwitserse ensemble Voces Suaves de 500ste verjaardag van Palestrina viert met een aantal van zijn madrigalen en een selectie uit zijn magistrale verklanking van het Hooglied en de 'Missa sex vocum supra Vestiva i colli' van Philippus de Monte.

Liefde in het land van velden

Op 19 september opent de Abdij van Averbode haar deuren voor een lezing en een concert. In het abtswaartier van de abdij van Averbode leest Erwin Mortier 'Een kleine liefde voor de wereld' en maakt hij een paar beschouwingen bij het motto van het festival: Liefde in het land van velden. Nadien wekt het Duitse ensemble VocaMe de mystieke poëzie van Hadewijch tot leven in hun nieuwste productie 'Hadewijch en de Minne'. Het ensemble bouwt daarmee verder aan een indrukwekkende reeks muzikale portretten van inspirerende dames: Kassia, Christine de Pizan en Hildegard von Bingen. De musici willen ook Hadewijch in de huidige tijd laten klinken: haar verlangen naar een diep begrip van de wereld, het eigen leven en de alles verbindende minne in het centrum ervan.

Denk- en voelmoment

Op 20 september volgt een uitverkocht recital in de intieme setting van de Abdij van Postel: contratenor Pieter De Praetere en luitist Thomas Langlois brengen een bloemlezing uit de Engelse en Italiaanse barok met werken van Purcell, Dowland, Händel, Vivaldi, Kapsberger en Porpora. Op zondagvoormiddag 21 september organiseren Musica Divina en Huis Perrekes voor een tweede keer het denk- en voelmoment. Hier staan ze stil bij de grote vragen van het leven: over rouw, liefde, over elkaar dragen en loslaten, over diep luisteren, over levenskunst. Het wordt een moment van zingen en musiceren.

Klara

Op 25 september brengen a nocte temporis en Reinoud Van Mechelen de Franse barok naar Geel. Samen met het Choeur de Chambre de Namur vertolken ze het Te Deum van Nicolas Clérambault. De Sint-Dimpnakerk is het toneel voor dit muzikale feest. Ten slotte eindigt Musica Divina op 4 oktober met een groots verjaardagsconcert van Currende. Zij mogen dit jaar 50 kaarsjes uitblazen en doen dat in stijl: met de monumentale Mariavespers van Monteverdi voor solisten, koor en orkest. Dirigent Erik Van Nevel zal zich helemaal uitleven, samen met solisten Reinoud Van Mechelen, Sean Clayton, Claire Le Flilâtre en Anne-Kathryn Olsen. Dit concert wordt rechtstreeks uitgezonden op Klara.

Meer info en tickets op de [website](#).

<https://www.hln.be/geel/musica-divina-brengt-tentoonstelling-en-hemelse-muziek-naar-de-kempen~a513aaa5/?referrer=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F>

DE TOONBANK

31.08.2025

een bijdrage van Virginie Platteau voor Musica Divina

De kunst van het dragen

We waren op tijd voor de intocht.

Muziek droeg de stoet en we hoorden
wat muziek doet met een nauwe straat
en een hart dat te ruim zit – Acht

droegen zijn beeld op een baar. Dat het de kunst is
goed te dragen, een ritme te vinden samen balans
te bewaren zagen we daar; het moet een soort
wiegen zijn dat de angst voor het laatste

verdrijft. In beweging blijven
desnoods pas op de plaats.

Hester Knibbe

(Uit: 'De buigzaamheid van steen', 2005)

Wat te doen in moeilijke tijden? Er zijn denktanks. Er zijn brainstorms. Er zijn overlegmomenten, uiteenzettingen, visievergaderingen. Rationeel, doelgericht, strategisch. Maar hoe gaan we om met wat ons gemoed beroert en beheerst? Verdriet om wie er niet meer is. Angst en grote ongerustheid om de toestand van de wereld. Gemis, teleurstelling, verslagenheid. Waar vinden die een bedding? Waar kunnen we ermee terecht, zonder dat er meteen therapie of pillen aan te pas komt? Hoe kunnen we samen dragen wat ons bezwaart?

Met Huis Perrekes hield Musica Divina in 2022 een eerste denk- en voelmoment. Kinderpsychiater Binu Singh praatte er vanuit het hart met bezielster Carla Molenberghs, over het prille begin en over het einde van het leven. Over vasthouden, koesteren, liefhebben en loslaten. Hartverwarmend ondersteund door de muziek van Stijn Kuppens, de muzikale getuigenis van Andrea Voets en het werk van componiste Esther Venrooy. En met de unieke energie van huiskoor De Betties.

Wat iedereen die middag zo raakte, valt niet in werkpuntjes samen te vatten. Het is een ervaring die je meedraagt, die tot nadenken stemt en die je vooral doet voelen: je bent niet alleen. Er is weerbaarheid, troost en lichtheid in de zwaarte als we ze kunnen toelaten en delen.

Voor Musica Divina 2025 krijgt het denk- en voelmoment een nieuwe editie, onder het motto *De kunst van het dragen*. Dat is ook de titel van een erg mooi, kort gedicht van de Nederlandse dichter Hester Knibbe. Zij schreef het naar aanleiding van de Semana Santa, de Goede Week toen ze verbleef nabij Valencia. Het beeld van de dragers die heiligenbeelden in de stoet meetorsen inspireerde haar ertoe.

In dit stil gedicht beschrijft de dichter wat ze ziet en hoort, zodat je het daadwerkelijk mee beleeft. Muziek die de stoet, die de dragers draagt. Die de nauwe straten vult en ruimer maakt. Muziek die het hart vervult. 'Een ritme vinden, samen balans bewaren' dat is de kunst; zacht mee bewegen 'een soort wiegen dat de angst voor het laatste/ verdrijft'

We praten en wisselen ervaring en gedachten uit in de kerk van Oosterlo, met de gasten en het aanwezige publiek. Vanuit een eigen diep gemis en toch discreet, gevoelvol, rakend en sereen. Zo klinken ook de doorleefde composities van Mantien Van Gils en de muziek van luitiste Sofie Vanden Eynde. Daarbij wordt een nieuw cellokwartet gepresenteerd. En het unieke koor De Betties, samengesteld uit residenten met dementie van Huis Perrekes en hun buddy, geven het denk- en voelmoment muzikaal een gouden rand. Wiegen is belangrijk in de eerste en de allerlaatste levensfase. Wiegen dat de angst verdrijft. Zacht in beweging blijven, desnoods pas op de plaats. Met stilte als bedding, en de troost van een kom warme soep nadien. De kunst van het dragen.

<https://detoonbank.be/denk-en-voelmoment/>

DE TOONBANK

Mens Mea: het menszijn ontleed

08.09.2025

een bijdrage van Jasper Gheysen voor Musica Divina

Stemmen die terugkeren

Wie Musica Divina al langer volgt, weet dat sommige ensembles een speciale plaats innemen in het hart van het festival. Dameskoor Amaranthe uit Oudenaarde is zo'n vertrouwde gast. Al meermaals waren zij te horen tijdens vorige edities, telkens met programma's die even zorgvuldig als intens waren opgebouwd. Hun terugkeer voelt als een weerzien met een oude bekende, en tegelijk als een nieuwe belofte. Onder leiding van Johannes Dewilde groeide Amaranthe de voorbije jaren uit tot een ensemble dat niet alleen binnen de koorwereld naam maakt, maar ook binnen Musica Divina een blijvende indruk nalaat.

Amaranthe kiest bewust voor hedendaagse a capella-muziek en doet dat met een combinatie van jeugdige bevlogenheid en artistieke diepgang. Hun uitvoeringen zijn zorgvuldig opgebouwd, dramaturgisch doordacht en steeds gedragen door een collectieve energie die meteen voelbaar wordt in de zaal. Voor Mens Mea werkte het koor opnieuw samen met choreograaf Panda van Proosdij, die zang en beweging tot een organisch geheel laat versmelten. Het resultaat is een voorstelling waarin muziek, tekst en lichamelijke expressie samenvloeien tot één meeslepende ervaring.

Het hart dat spreekt

Mens Mea is geen verklaring en geen antwoord. Het is een uitnodiging om te luisteren: naar klank, naar stilte, naar jezelf.

Hoe verzoenen we kwetsbaarheid en kracht?

Hoe vinden we betekenis in een overweldigende wereld?

Brengt onze zoektocht naar vrijheid ons ooit innerlijke rust?

Mens Mea is een eerbetoon aan de complexiteit van het mens-zijn. Een muzikale dialoog ontvouwt zich tussen betekenis en illusie, licht en donker, stem en stilte. De poëzie van Emily Dickinson vormt de onderstroom. Haar woorden, geschreven in afzondering maar geladen met zintuiglijke intensiteit, zijn korte flitsen van inzicht in dood, verlangen en het mysterie van bestaan. Dickinsons blik op de natuur met ritselende bladeren, veranderend licht en ritme van de seizoenen, nodigt uit tot verstilling en reflectie. In Mens Mea worden die beelden verweven met muziek en beweging, zodat elke luisteraar zich mee op weg begeeft: van de duisternis van pijn naar het licht van verbondenheid.

Amaranthe © Thomas Van Caeneghem

Amaranthe © Thomas Van Caeneghem

Muziek als reisgenoot

De muzikale reis van Mens Mea is opgebouwd uit een reeks zorgvuldig gekozen composities die elk een ander facet van de menselijke ervaring verklanken. Het programma opent met *Trilo* van Bengt Ollén, een volksliedachtige evocatie waarin de stem van de enkeling zich verheft uit de stilte en meteen de toon zet voor een traject van kwetsbaarheid en verlangen. Vervolgens klinkt het themalied van de voorstelling *Mens Mea* van William Brooks, een bezwerend stuk waarin pijn en volharding elkaar in evenwicht houden. Brooks keert later terug met *Vale, dulcis amice*, een afscheid vol weemoed en verstillig.

Ook van de Amerikaanse componist David Lang staan twee werken op het programma die het intieme naar voren schuiven. *I live in pain* is een minimalistische getuigenis van pijn en verlangen, terwijl *I want to live* een radicaal pleidooi voor levensdrang en intensiteit verwoordt.

Ook Jonathan Dove laat zich inspireren door Dickinsons poëzie. In *It sounded as if the streets were running* klinkt het rumoer van de stad, tot het plots verstomt in een moment van verstilde adem. In *I saw no way* wordt de beklemming van gesloten hemelen omgezet in een sonoor weefsel van wanhoop en volharding. Dickinson beschouwt de natuur daarbij als haar enige zekerheid en houvast, een baken van schoonheid en vertrouwdheid, iets dat eenvoudigweg 'is' en niet oordeelt. Precies dat perspectief resoneert in de muziek van de Estse meester Veljo Tormis, die met zijn korte miniaturen

het elementaire en het natuurlijke oproept. *Spring Wind, Flowering Blossoms, Evening Sky, Under the Bird-cherry Tree, Yellow Flame* en *Late Spring* vormen een cyclus van poëtische natuurbeelden die het concert doorweven met de onontkoombare kracht van seizoenen, wind en licht. Deze muziek is niet iets dat ‘gemaakt’ hoeft te worden, maar bestaat in zijn pure vorm, zonder interpretatie. Zo scheidt Tormis momenten van adem en verstillings, maar ook van vurige intensiteit, die naadloos aansluiten bij Dickinsons eigen blik op de wereld.

De Scandinavische componiste Eva Holm Foosnæs levert met *Wild Nights!* een stormachtig werk waarin extase en hartstocht samenvallen, geïnspireerd door Dickinsons beroemde gedicht waarin wind en kompas worden afgedankt voor de roes van de liefde. De jonge Zweed Jakob Mühlrad voegt met *Anim Zemiro* een mystieke dimensie toe, een spiritueel lied waarin stem en stilte in elkaar overvloeien. Tot slot rondt de Britse componist Will Todd het programma af met *My Lord has Come*, een ingetogen gebed dat het verlangen naar rust en thuiskomen verklankt.

Een odyssee van klank

Mens Mea is opgebouwd als een innerlijke odyssee: een tocht door pijn, angst en twijfel, naar inzicht, warmte en liefde. De luisteraar wordt geen toeschouwer, maar reisgenoot. De stemmen van Amaranthe spiegelen gevoelens die ieder in zich draagt, en laten ervaren hoe muziek troost kan zijn, hoe stilte spreken kan, en hoe het fragiele vaak de grootste kracht onthult.

<https://detoonbank.be/mens-mea-het-menzijn-ontleed/>

12/ Musica Divina brengt muziek naar abdijen

Abdij van Tongerlo. © PB Paul Bolsius

Musica Divina laat bezoekers tussen 18 september en 4 oktober tijdens concerten kennismaken met religieus erfgoed van de Kempen. Het festival gaat van start in de Abdij van Tongerlo, waar het Zwitserse ensemble Voces Suaves de 500ste verjaardag van de renaissancecomponist Palestrina viert. In de Abdij van Averbode (19/9) leest Erwin Mortier uit zijn nieuwe boek *Een kleine liefde voor de wereld* en wekt het Duitse ensemble VocaMe de mystieke poëzie van Hadewijch tot leven. In samenwerking met Huis Perrekes, waar personen met dementie wonen, wordt in de Sint-Luciakerk (21/9) van Oosterlo tijdens een denk- en voelmoment stilgestaan bij muziektherapie.

www.musica-divina.be

DE TOONBANK

FLOS met Ensemble Gamut! een multizintuigelijke reflectie!

14.09.2025

een bijdrage van Johan Geerts voor Musica Divina

FLOS is een interdisciplinair concertconcept, tot leven gebracht door **Ensemble Gamut!** van **Aino Peltomaa** in samenwerking met beeldend kunstenaar **Vappu Rossi** en geluidskunstenaar **Tuomas Norvio**. Als thema bezingt en bespeelt ensemble Gamut! bedreigde bloemsoorten uit het Arctisch gebied. Terwijl men musiceert, tekent Vappu Rossi live monumentale bloembeelden, geïnspireerd door de fragiele flora uit het hoge Noorden. Tuomas Norvio vangt in real time geluiden van Rossi's 'tekenactiviteiten' en verweeft deze met de muziek, zodat de contouren van de bloemen tegelijkertijd hoorbaar en zichtbaar worden. Zo lijken verdwenen of bedreigde Arctische bloemen opnieuw

tot leven te komen, ingebed in een *soundscape* van stem, harp, bellen, jouhikko (soort lyra), middeleeuwse blokfluiten en elektronische muziek.

Het concert verbindt middeleeuws repertoire – onder meer Birgittijnse gezangen en werken van Hildegard von Bingen – met Peltomaa's eigen composities en teksten. **FLOS** onderzoekt de grens tussen levend en niet-levend, tussen wat nog bloeit en wat al verdwenen is. Het geheel gaat veel verder dan een esthetische ervaring; het is een reflectie op de vergankelijkheid van de natuur en de relatie mens/milieu waarbij je als luisteraar wordt bevraagd.

Middeleeuwse muzikliteratuur, veelal bewaard in kloosters, wemelt van bloemenbeelden. Toch is een groot deel van het repertoire verloren gegaan, je kan daarin een analogie zien met de bloemen. Maar er is ook positief nieuws: nog steeds worden nieuwe manuscripten gevonden zodat de rijke muzikale traditie blijft voortbestaan, gedragen door geëngageerde musici en geïnteresseerd publiek. Zo ook kunnen vele arctische bloemen nog gered en beschermd worden. Het is nog niet te laat.

Naast middeleeuwse melodieën met bloemthema's, vormen Peltomaa's eigen composities en teksten over bedreigde arctische bloemen een brug tussen het gevarieerde concertmateriaal en weerspiegelen ze de immateriële herinneringen aan onze omgeving, onze thuis. Onze heimat.

Reeds verloren, herontdekt. Vernietigd, verdwenen, gered.

Hildegard von Bingen (1098–1179) voorstellen lijkt overbodig. Ze was een Duitse abdis, mystica, schrijfster en componiste. Haar muziek, grotendeels religieuze gezangen, wordt gekenmerkt door expressieve, vloeiende melodieën en een meditatieve, spirituele sfeer. Ze schreef unieke, visionaire teksten, vaak over de natuur en goddelijke inspiratie die ze voorzag van muziek. Hildegards werk is een van de weinige volledig bewaarde oeuvres uit de Middeleeuwen en blijft invloedrijk binnen zowel historische als hedendaagse muziekpraktijken.

Birgittijnse gezangen verwijzen naar **St.-Birgitta van Zweden (1303–1373)**, de stichteres van de Birgittijnenorde. Deze gezangen zijn onderdeel van de liturgische traditie van haar orde, die bekendstaat om devotie, contemplatie en een sobere, spirituele levensstijl. Ze werden vaak gezongen in kloosters die volgens haar regel leefden en zijn nauw verbonden met de religieuze idealen en mystieke visioenen van St.-Birgitta.

Programma

Micranthes stellaris – Tähtirikko in het Fins – is een compositie van Aino Peltomaa en symboliseert de subtiele aanwezigheid van het leven dat ondanks vele bedreigingen blijft bestaan. Het verwijst naar een kleine plant met witte bloemen met opvallende gele of groene nectarpuntjes in het midden die vooral groeit in sneeuwvlaktes. Het is een eeuwenoude, zeldzaam geworden 'bewoner' van het Noorden, voor Peltomaa een metafoor voor doorzettingsvermogen.

In de combinatie **Karitas / Jää (leinikille)** is **Karitas habundat** een antifoon van Hildegard von Bingen, waarin wordt uitgedrukt hoe liefde ons allemaal omringt, vanuit de diepten tot voorbij de sterren. Peltomaa combineert deze antifoon met een eigen tekst: **Jää (leinikille)**. De tekst reflecteert over hoe ijs lijkt op de menselijke geest: hij breekt, smelt, verschuift en verandert van richting. Jääleinikki, de gletsjerboterbloem, komt alleen voor in de noordelijke boreale gebieden van Lapland en de verspreiding ervan neemt voortdurend af. De bloem staat symbool voor de herinnering aan het delicate evenwicht tussen uithoudingsvermogen en vergankelijkheid.

Stabat Mater is een middeleeuws gezang, opgenomen in de liturgische traditie van de Orde van de Predikheren, dat het lijden van de Maagd Maria weergeeft tijdens de kruisiging van haar Zoon. Het behoort tot de sequenties, dat zijn liturgische melodieën die zijn toegevoegd aan de mis. Ze worden hoofdzakelijk gekenmerkt door vrije ritmiek en expressieve tekstintonatie. De versie opgenomen in dit programma, dateert uit de

manuscripten die voor en na de Reformatie in West-Finland werden gebruikt. Voor Peltomaa belichaamt het Moeder Aarde in haar rouw, pijn en lijden.

Het Birgittijns gezang **Sicut spinarum** is afkomstig uit de liedcyclus *Cantus Sororum* en begint met het elektronisch bewerkte geluid van het tekenen. De tekst vertelt dat net zoals de geur van een roos niet wordt verminderd door haar doornen, zoals de zachtaardigheid van de Maagd Maria – de wortel van de geur van alle deugd – niet aangetast wordt door haar lijden.

Tijdens het uitvoeren van **Diabolus sylvarum** tijdens een concert in augustus 2024 vond een van de zwaarste overtredingen van de Natuurbehoudwet in Finland plaats. Een bosbedrijf reed over duizenden bedreigde beekparelmosselen in Finland. Deze weekdierensoort is één van de langst levende ongewervelde dieren ter wereld. In dit stuk zingt Aino Peltomaa de Latijnse namen van mosselen samen met deze van bedreigde arctische bloemen.

Tuutulaulu pikkulehdokille is een wiegelied opgedragen aan een kindje dat op vierjarige leeftijd overleed. Het gebeurde tijdens het componeren van de muziek voor het album MI, waarop dit programma gebaseerd is. Een moeder die haar kindje verliest, je kan aan niets ergers denken. Pikkulehdokki – de nachtorchis – is ernstig bedreigd. Toch is er hoop. Altijd!

O frondens virga (O groene tak) van Hildegard von Bingen, gearrangeerd voor blokfluit, symboliseert de eeuwige kracht en het wonder van de natuur om zichzelf te hernieuwen en te helen. Hoewel de mensheid in de toekomst misschien zal ophouden te bestaan, zullen de aarde en de natuur telkens opnieuw de kracht vinden om opnieuw te beginnen of verder te gaan.

Er bestaat een rijke erfenis aan spreuken in de Finoegriscche gebieden aan de Oostzee. Men geloofde dat die spreuken de kracht hadden om te genezen en te vernietigen, geesten op te roepen en demonen te verdrijven. Sommige spreuken werden gebruikt in het dagelijks leven. Ze konden gesproken, gefluisterd, gedacht of gezongen worden. **Käärmeen luku** is een interpretatie van een oude Runo-songtekst, de spreuk van de slang. In dit arrangement wordt ze gecombineerd met een fragment van een Birgittijns gezang **Latuit in bando**, dat het gesis van de slang beschrijft. Met de komst van het Christendom versmelten heidense en christelijke tradities, wat in de vroege spreuken te horen is.

In **Mieli meni** wordt het bos verkend, geïnspireerd door wat de sjamanen van het Noorden zouden hebben gegeten tijdens hun riten en festiviteiten om veranderde bewustzijnstoestanden te bereiken.

Hullukaali – het bilzekruid – is een plant die lang geassocieerd werd met hallucinerende eigenschappen. Het antifoön **Hodie aperuit** van Hildegard von Bingen, beschrijft hoe een poort, geblokkeerd door een slang, zich opent. Het is een metafoor voor Maria die

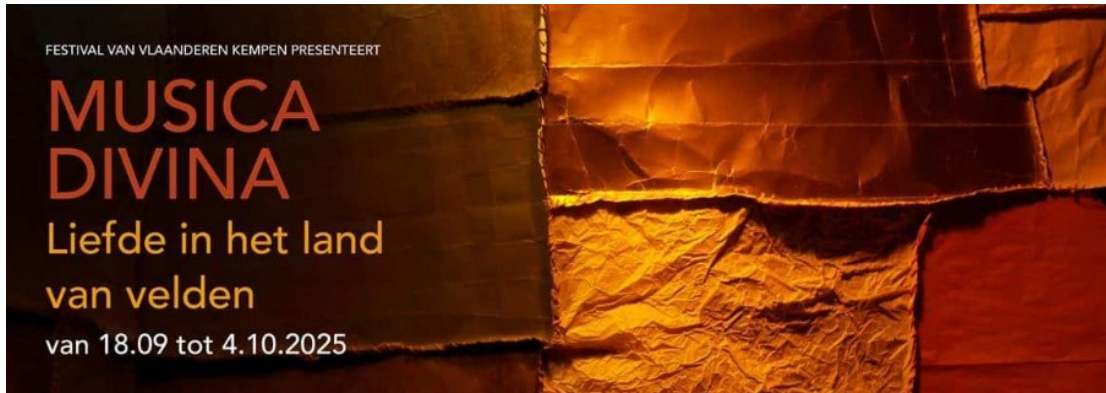
als maagd de poort van het Hemelse heil opent. Hoewel norjanarho – het Noorse zandmuur – een van de meest bedreigde bloemsoorten is rond de Noordpool, blijft ook deze plant zich aardig verzetten tegen de verdwijning.

Met de laatste twee werken op het programma, **O viridissima virga**, op een extatische tekst van Hildegard von Bingen en de eigen compositie **Virta** wil Aino Peltomaa iedereen een goede thuiskomst toewensen met de boodschap: *'laten we blijven houden van en betoverd blijven door het wonder van het leven!'*

<https://detoonbank.be/flos-met-ensemble-gamut-een-multizintuigelijke-reflectie/>

KLASSIEK CENTRAAL

Musica Divina gaat van start!

- [15 september, 2025](#)

Van 18 september tot 4 oktober weerklinkt *Musica Divina* opnieuw in abdijen, kerken en bejnhoven in de Kempen. Hemelse klanken, momenten van verstillng en een subtiel weefsel van muziek en levenskunst staan centraal in deze nieuwe editie. Het festival opent een venster naar tijdloosheid en nodigt uit tot verdieping.

Feestelijke opening in geel – de negen werelden van *musica divina* in beeld

Het startschot klinkt al op 16 september in de Bibliotheek van Geel met de tentoonstelling *De negen werelden van Musica Divina in beeld*. Beeldend kunstenaar Emilie Lauwers creëerde sinds 2017 wonderlijke mini-universums die het festival telkens een eigen visuele ziel gaven. Voor het eerst worden deze universa samengebracht in een overzichtstentoonstelling.

Eerste festivalweekend

Op 18 september wordt de abdijkerk van Tongerlo gevuld door het Zwitserse ensemble Voces Suaves. Met *De zang der zangen* brengen zij een hommage aan Giovanni Pierluigi da Palestrina (1525–1594) naar aanleiding van diens 500ste verjaardag. Naast madrigalen en fragmenten uit zijn monumentale verklanking van het Hooglied klinkt ook de *Missa sex vocum supra Vestiva i colli* van Philippus de Monte (1521–1603).

Op 19 september opent de Abdij van Averbode haar deuren voor een avond van literatuur en muziek. Om 18.30 uur leest auteur Erwin Mortier (1965) voor uit *Een kleine liefde voor de wereld* (2024), een boek dat als een van de inspiratiebronnen voor *Musica Divina 2025* geldt. Om 20 uur laat het Duitse ensemble VocaMe de mystieke poëzie van Hadewijch (13de eeuw) weerklinken in hun nieuwste programma *Hadewijch en de Minne*. Het ensemble vervolgt hiermee hun reeks muzikale portretten van invloedrijke vrouwen als Kassia, Christine de Pizan en Hildegard von Bingen. Hadewijchs zoektocht naar inzicht, leven en de allesomvattende minne wordt zo opnieuw actueel gemaakt.

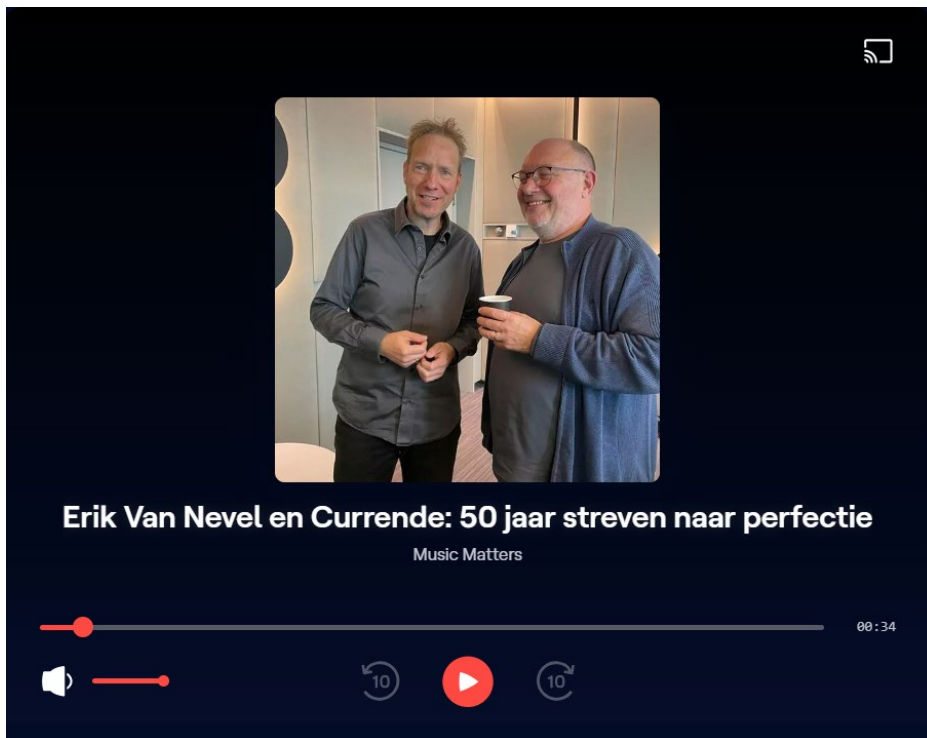
Op 20 september volgt een intiem recital in de Abdij van Postel, dat intussen volledig uitverkocht is. Contratenor Pieter De Praetere en luitist Thomas Langlois brengen een bloemlezing uit de Engelse en Italiaanse barok, met muziek van Henry Purcell (1659–1695), John Dowland (1563–1626), Georg Friedrich Händel (1685–1759), Antonio Vivaldi (1678–1741), Giovanni Girolamo Kapsberger (ca. 1580–1651) en Nicola Porpora (1686–1768).

Denk- en voelmoment met huis perrekes

Op 21 september staat de Sint-Luciakerk van Oosterlo in het teken van een bijzonder samenzijn, georganiseerd in samenwerking met Huis Perrekes. Dit tweede *denk- en voelmoment* rond rouw, liefde en levenskunst brengt muziek, stilte en ontmoeting samen.

Vanaf 10.30 uur dragen o.a. Virginie Platteau, luitiste Sofie Vanden Eynde, Manten Van Gils, schrijfster Carla Molenberghs, het huiskoor De Betties en het nieuwe Ardentis Quartet (cello's) bij aan dit warme en verbindende gebeuren. De toegang is gratis.

<https://klassiek-centraal.be/musica-divina-gaat-van-start/>

Klara Music Matters

Erik Van Nevel en Currende: 50 jaar streven naar perfectie

Fragment · Maandag 15 september · 14 min

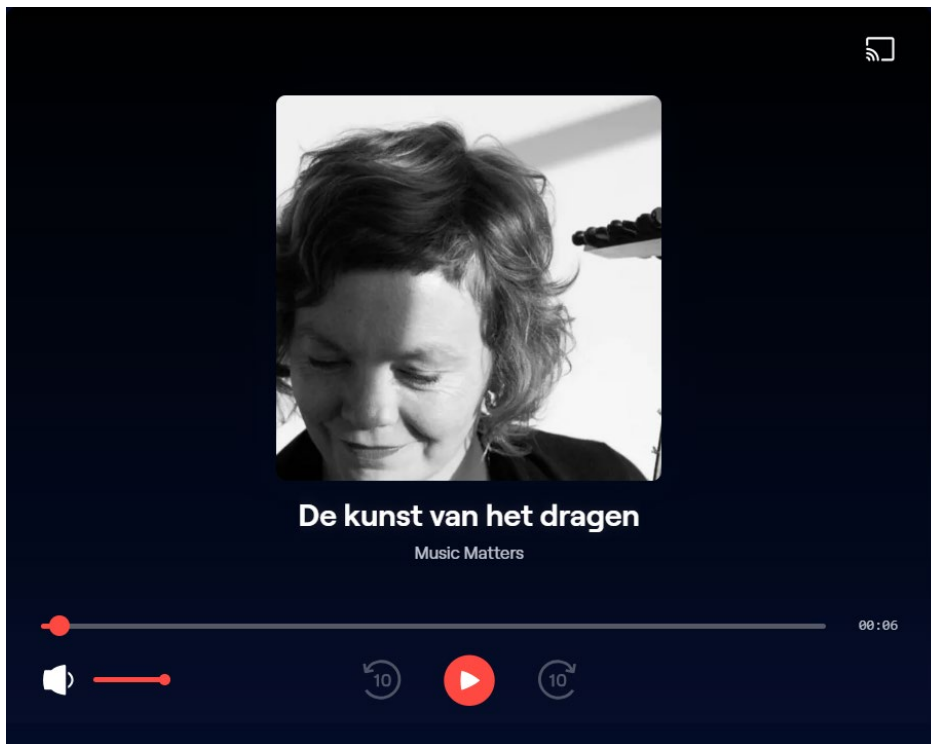
Bij de familie Van Nevel zit koormuziek in het DNA. Erik Van Nevel zong zijn eerste koorconcert op zijn zesde. Op zijn 18e stichtte hij Currende, zijn vocaal ensemble met een focus op Vlaamse polyfonie. Het is ongrijpbare muziek die blijft boeien, vindt hij, en intonatie en perfectionisme zijn daarbij noodzakelijk. Hoe denkt hij bij 50 jaar Currende over een eventuele overdracht van zijn geliefde ensemble? N.a.v. dat jubileum voert Currende van 1 tot en met 4 oktober de Mariavespers van Monteverdi op - een fascinerend werk op het kruispunt van muziekstijlen.

Presentatoren:
Olav Grondelaers

[Ga naar dit programma](#)

[Meer van Klara](#)

[Erik Van Nevel en Currende: 50 jaar streven naar perfectie](#)

Klara Music Matters

De kunst van het dragen

Fragment · Donderdag 18 september · 10 min

[Beluister de hele aflevering](#)

[Ga naar dit progra...](#)

...

Hoe kunnen we samen dragen wat ons bezwaart? Twee jaar na de eerste editie van het Voel- & Denkmoment op Musica Divina, volgt er op zondag 21 september een tweede editie, opnieuw in samenwerking met het Huis Perrekes die zich inzetten voor mensen met dementie. 'De kunst van het dragen' is een dag over rouw, liefde, over elkaar dragen en loslaten, over diep luisteren; kortom over levenskunst. Het wordt ook een moment van zingen, musiceren en het samen genieten van een bord warme soep. Stiltespecialiste Virginie Platteau gaat onder andere in muzikale dialoog met luitiste Sofie Vanden Eynde.

Presentatoren:

Cara Van der Auwera

[De kunst van het dragen](#)

DE TOONBANK

Age of Passion

22.09.2025

een bijdrage van Bernhard Schrammek voor [Musica Divina](#)

Melancholie en hartstocht: twee woorden die als geen ander het muzikleven van het Elizabethaanse tijdperk typeren. In liederen en aria's gaat het over tranen, zuchten, pijn, verdriet, verlatenheid, liefdesleed en de nabijheid van de dood. Instrumentale muziek verklankt die emoties zonder woorden, vaak met droevige motieven en klanken. Dit

uitdrukkingsverlangen leidde in Engeland echter niet tot een sombere cultuur, maar diende de melancholie duidelijk tot verstrooiing en ontroering. Alleen zo valt te begrijpen dat veel componisten in de voorwoorden van hun bundels zonder aarzeling luisteraars en musici "pleasure" toewensten bij de uitvoering van de vaak zwaar beladen muziek.

Een van de grootste meesters in het oproepen van muzikale melancholie was **John Dowland**. Tijdens zijn leven genoot hij reeds grote faam en zijn invloed reikte tot ver na zijn tijd.

Dowland, vermoedelijk geboren in Londen in 1563, groeide op in een ambachtsfamilie maar kreeg al vroeg muziekonderricht. Zijn talent viel snel op, waardoor hij begin jaren 1580 enkele jaren in Parijs verbleef in dienst van een edelman, om er vooral zijn luitspel te vervolmaken. Later studeerde hij in Oxford, waar hij in 1588 de graad van *Bachelor of Music* behaalde. Een glansrijke carrière leek verzekerd toen hij in 1592 voor koningin Elizabeth I mocht optreden. Toch mislukte zijn poging om een vaste positie als luitist aan het hof te krijgen – waarschijnlijk omwille van zijn katholieke overtuiging. Teleurgesteld verliet hij Engeland en zocht zijn geluk op het Europese vasteland, onder meer bij hertog Julius von Wolfenbüttel en landgraaf Moritz von Hessen-Kassel, en later in Italië. Toen het Engelse hof hem bleef afwijzen, aanvaardde hij in 1598 een lucratieve aanstelling als hofluitist bij koning Christiaan IV van Denemarken. Vanuit Kopenhagen bleef hij met publicaties – luitliederen en consortmuziek – banden met Londen onderhouden. Uiteindelijk werd hij in 1612 beloond toen hij onder de nieuwe koning Jacobus I alsnog de lang begeerde luitistenpost aan het Engelse hof kreeg.

Dowlands overgeleverde oeuvre omvat drie hoofdthema's: begeleide sololiederen, consortmuziek en solowerken voor luit. Zijn fascinatie voor melancholie klinkt het duidelijkst door in de bundel *Lachrimae, or Seven Teares* (1604). Deze collectie bevat 21 werken voor luit en vijf gamba's, voorafgegaan door zeven pavenes die telkens de titel *Lachrimae* ("Tranen") dragen. Het muzikale uitgangspunt is het traditionele *Lachrimae*-motief: de karakteristieke dalende chromatische kwart in de phrygische modus, dat al eerder als symbool van verdriet werd gebruikt. Met geraffineerde variaties evoceert Dowland verschillende vormen van tranen: "Oude tranen", "Zuchtende tranen", "Gedwongen tranen", of "Tranen van een minnaar".

In het voorwoord lichtte Dowland zelf toe: *"Hoewel de titel tranen belooft – ongenode gasten in vrolijke tijden – is het toch duidelijk dat de muziek aangename tranen weent. Sta deze golven van harmonie toe, want als u hen afwijst, veranderen zij in echte tranen."*

De *Lachrimae*-pavenes zijn zo uitgegroeid tot Dowlands handelsmerk en de signatuur van zijn artistieke individualiteit.

In opdracht van gambiste Juliane Laake en haar ensemble Art d'Echo schreef de New Yorkse componist Reiko Fütting speciaal voor het project "Age of Passion" een werk met de titel "fall from your spring". Het stuk vervangt de vierde "Lachrimae"-pavane van John Dowland en slaat met de bezetting van gambaconsort, luit en bandoneon een brug tussen de melancholische gambawerken uit het Elizabethaanse tijdperk en de gepassioneerde tangomuziek. Een belangrijk stilistisch middel voor Fütting is het citeren uit historische composities – hier het "Lachrimae"-motief – dat hij als uitgangspunt gebruikt voor zijn hedendaagse reflectie.

Waar de gamba rond 1600 de drager van muzikale melancholie was, bood zo'n 300 jaar later de **bandoneon** vergelijkbare expressieve mogelijkheden. Hoewel het onlosmakelijk verbonden is met de Argentijnse tango, is het in feite een Duitse uitvinding. In 1845 bouwde de Krefeldse muziekleraar **Heinrich Band** het instrument en noemde het naar zichzelf "Bandonion" (internationaal: bandoneon). Het werkt met metalen tongen die door een balg in trilling worden gebracht. Elk knopje produceert één toon, anders dan bij een accordeon. Het instrument sloeg wereldwijd aan en werd een succesnummer.

Rond 1870 brachten Duitse emigranten de bandoneon mee naar Argentinië. Daar ontstond in de volkswijken van Buenos Aires de tango, een dans die al snel in cafés en zalen opdook en later ook Europa en Noord-Amerika veroverde. Rond 1900 werd de bandoneon hét instrument van de tango-orkesten. De 'tangomanie' was in volle gang en greep tijdelijk ook grote Europese en Noord-Amerikaanse steden. Talrijke componisten, arrangeurs en zangers maakten naam en traden op met hun tangobands.

De beroemdste Argentijnse tangocomponist was **Astor Piazzolla**. Hij begon in Buenos Aires als arrangeur en bandoneonist in het orkest van Aníbal Troilo en volgde compositielessen bij Alberto Ginastera. Na enkele jaren verliet hij het orkest van Troilo

en richtte hij het “Orquesta del 46” op, dat was afgestemd op zijn eigen composities. Zijn successen als componist maakten het hem in 1954 mogelijk om bij Nadia Boulanger in Parijs te studeren, die hem aanspoorde om experimentele tangocomposities te schrijven. In de daaropvolgende decennia werd Piazzolla de meest invloedrijke vernieuwer van de tango. Op basis van zijn veelzijdige muzikale interesses creëerde hij een eigen, avant-gardistische tangostijl, die wordt gekenmerkt door de integratie van jazzelementen, dissonante en chromatische wendingen en contrapuntische passages.

Luis Di Matteo is vandaag de dag een van de belangrijkste bandoneonvirtuozen ter wereld. Hij komt uit Montevideo en groeide letterlijk op met de tangocultuur aan de Rio de la Plata. Sinds de jaren zestig is hij onafgebroken aanwezig met concerten, tournees en opnames, maar ook met eigen composities en arrangementen. Op zoek naar nieuwe klankkleuren voor de tango slaat Luis Di Matteo steeds weer nieuwe wegen in. Zo heeft hij samengespeeld met verschillende strijkersformaties, maar ook geëxperimenteerd met elektronische geluiden.

Een van de belangrijkste vertegenwoordigers onder de Argentijnse tangozangers was Carlos Gardel. Zijn carrière begon in 1917, toen hij voor het eerst het tangolied “Mi noche triste” zong. Binnen enkele jaren groeide hij uit tot een van de populairste persoonlijkheden in het vak, maakte hij tournees in Argentinië en naar Spanje en Frankrijk. In de jaren 1930 was hij hoofdrolspeler (en tegelijkertijd ook zanger) in verschillende veelgeprezen films. Op het hoogtepunt van zijn roem stierf Gardel in 1935 bij een tragisch vliegtuigongeluk.

Osvaldo Donato was ook afkomstig uit Buenos Aires; hij was geen zanger, maar componist en pianist in verschillende tangobands.

Tango is niet enkel hartstochtelijk, maar draagt ook onmiskenbaar melancholie in zich. De Argentijnse dichter en tangotekstschrijver **Enrique Santos Discépolo** vatte dat treffend samen: *“Tango is het verdriet waarop men dansen kan.”*

<https://detoonbank.be/age-of-passion/>

Festival van Vlaanderen schittert in Sint-Waldetrudiskerk Herentals

04/10/2025 - 23:071 minuut

Gepost door Herman Gezelle

Vanavond mocht de Sint-Waldetrudiskerk Herentals in het kader van het Festival Van Vlaanderen Erik Van Nevel en Currende ontvangen.

Het ensemble bracht voor een uitverkochte kerk de monumentale (een dikke 2 uur!) en prachtig genuanceerde Mariavespers van Claudio Monteverdi.

Het concert werd live uitgezonden op VRT Radio Klara. Foto Bart Wynants / NNieuws

<https://nnieuws.be/artikel/festival-van-vlaanderen-schittert-sint-waldetrudiskerk-herentals>